

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **AgE – reklamní agentura, s. r. o.**
se sídlem Ostrčicová 640/18, Praha 5
zastoupen Mgr. Václavem Slípkou, advokátem
se sídlem Kaprova 42/14, Praha 1

proti

žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**
se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1

za účasti: **Městská část Praha 11**
se sídlem Ocelíkova 672/1, Praha 11

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2022 č. j. MHMP 2277909/2022, sp. zn. S-MHMP 512963/2022/STR,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebního řádu, oddělení právní (dále jen „žalovaný“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí úřadu Městské části Praha 11 odboru výstavby (dále jen „stavební úřad“) ze dne 2. 2. 2022 č. j. MCP11/22/002204/ov/Nep, sp. zn. OV/21/022680/Nep, jímž bylo nařízeno odstranění dočasné stavby pro reklamu na pozemku parc. č. 3414 v k. ú. Chodov, označené jako „1ks oboustranné stavby pro reklamu na parc. č. 3414 v k. ú. Chodov, Praha – Chodov, U Kunratického lesa“ (dále jen „stavba“), a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že stavební úřad na základě zjištění z moci úřední oznámil zahájení řízení o odstranění dočasné stavby nazvané „1ks oboustranné stavby pro reklamu na parc. č. 3414 v k. ú. Chodov, Praha – Chodov, U Kunratického lesa“, neboť uplynula stanovená doba jejího trvání a nebyla povolena změna v užívání. Současně poučil žalobce o možnosti podat žádost o změnu v užívání, spočívající v prodloužení doby jejího trvání. Žalobce tuto žádost podal, stavební úřad proto řízení o odstranění stavby přerušil a vyzval jej v samostatném řízení o žádosti o změnu užívání k jejímu doplnění a za tím účelem žalobci lhůtu třikrát prodloužil (dále též „řízení o žádosti“). Žalobce však žádost nedoplnil, proto po uplynutí lhůty stavební úřad řízení o žádosti zastavil a pokračoval v řízení o nařízení odstranění stavby. Toto řízení stavební úřad uzavřel postupem podle ustanovení § 129 odst. 1 písm. f) zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon (dále jen „stavební zákon“) a nařídil žalobci, jako vlastníku stavby dočasné, její odstranění, neboť uplynula stanovená doba jejího trvání a nebyla povolena změna v užívání. V odůvodnění rozhodnutí se žalovaný zabýval rovněž odvolacími námitkami, které žalobce uplatnil obdobně jako v podané žalobě, a prvostupňovému rozhodnutí přisvědčil.

II. Žaloba.

3. Po rekapitulaci průběhu správního řízení žalobce v *prvním žalobním bodu* namítal, že stavební úřad dovozoval dočasnost stavby ze souhlasu se změnou užívání stavby ze dne 29. 1. 2014, č. j. MCP11/14/006497/ov/Koš, sp. zn. OV/13/077550/Koš (dále jen „rozhodnutí z roku 2014“), tedy z nesprávného zdroje, neboť souhlas se změnou užívání stavby nestojí na počátku projednávání, resp. není jím povolena realizace stavby a nemůže tedy ani dočasnost stavby založit. Poukázal na to, že předložil souhlas s provedením ohlášené stavby stavebního úřadu ze dne 30. 5. 2011, č. j. MCP11/11/036295/ov/Koš (dále jen „rozhodnutí z roku 2011“), ve kterém jakýkoli údaj o dočasnosti stavby zcela absentuje. Přitom se jedná o rozhodnutí, které předchází souhlasu se změnou užívání stavby, ze které stavební úřad její dočasnost dovozuje. Žalovaný této skutečnosti uplatněné v odvolací námitce nepřisvědčil a poukázal na umístění a povolení stavby rozhodnutím ze dne 30. 12. 2008, č. j. OV/2008/004332/Koš, a to jako stavby dočasné s dobou trvání do 31. 12. 2013 (dále jen „rozhodnutí z roku 2008“). Dále žalovaný uvedl, že doba trvání stavby dočasné byla

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

prodloužena do 31. 12. 2017, a to souhlasem se změnou užívání rozhodnutím z roku 2014. Žalobce proto namítal, že žalovaný zastoupil stavební úřad, neboť provedl chybějící dokazování listinami ohledně skutečnosti, zda se jedná o stavbu dočasnou nebo o stavbu trvalou, tedy skutečnosti stěžejní pro důvod nařízení odstranění stavby. Žalovaný však měl povinnost žalobce seznámit s hodnocením důkazů a umožnit mu ve stanovené lhůtě se k dokazování vyjádřit ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), jakož i navrhnout nové důkazy k prokázání jeho tvrzení. Rozhodnutí žalovaného tak bylo pro žalobce překvapivé, neboť se o důvodech svého neúspěchu v řízení mohl dozvědět až z rozhodnutí žalovaného, kterým se řízení končí a přesouvá tak možnost obrany žalobce až do řízení před soudem.

4. Ve *druhém žalobním bodu* žalobce rozvíjel svou argumentaci, za jakých důvodů považuje stavbu za trvalou. K tomu poukázal na rozhodnutí z roku 2011 s tím, že zde údaj o dočasnosti stavby absentuje, a ustanovení § 104 odst. 2 písm. j) stavebního zákona, jakož i ustanovení § 106 odst. 1 věta první téhož zákona.
5. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného a další podání účastníků řízení

6. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný argumentoval obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí. K prvnímu žalobnímu bodu odmítl, že by neinformováním žalobce o tom, že již o jeho odvolání rozhodne, postupoval v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu. Smyslem tohoto ustanovení je umožnit účastníkům, aby se před vydáním rozhodnutí ve věci seznámili s podklady pro rozhodnutí. Pokud se účastník s podklady již seznámil nebo měl možnost se s nimi seznámit, není třeba ho s týmiž podklady seznamovat znovu. S odkazem na ustálenou judikaturu k tomuto zákonnému ustanovení dále uvedl, že se uplatní pouze pokud by žalovaný vycházel z nových podkladů jím pořízených. K tomu nedošlo, neboť vycházel pouze z podkladů shromážděných stavebním úřadem, tedy z předloženého správního spisu, nové podklady nepořizoval, správní spis nebyl v rámci odvolacího řízení doplněn. K tomu odkázal na judikaturu NSS. K druhému žalobnímu bodu poukázal na zjištění z obsahu spisového materiálu. Podle něj žalobce podal dne 18. 12. 2008 oznámení o záměru umístění stavby sloučené s ohlášením stavby podle § 79 odst. 2 stavebního zákona. Stavební úřad žádost posoudil a s umístěním a provedením stavby „jeden kus stavby pro reklamu Praha, Chodov“ jako stavby dočasné pro reklamu, s dobou trvání do 31. 12. 2013, rozhodnutím z roku 2008 souhlasil. Dále z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že na podatelnu Městské části Praha 11 bylo dne 4. 5. 2011 doručeno žalobcovo ohlášení stavby, spočívající v umístění oboustranné stavby pro reklamu. V něm žalobce sám označil stavbu jako stavbu dočasnou na dobu do 31. 12. 2013. Na základě tohoto ohlášení vydal stavební úřad souhlas z roku 2011, jímž souhlasil s provedením ohlášené stavební úpravy j 1 ks stavby pro reklamu, spočívající v úpravě stavby pro reklamu z jednostranné na oboustrannou ve tvaru „V“. Předmětem ohlášení nebyla, ani nemohla být, změna dočasnosti, neboť tu lze projednat pouze v režimu změny v užívání stavby. Stavební úprava ohlášená v roce 2011 tak neměla vliv na změnu doby trvání stavby dočasné. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že předmětná stavba byla povolena jako stavba trvalá. Naopak tvrdil, že ze všech výše

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

uvedených skutečností vyplývá, že se jedná o stavbu dočasnou. Konstatoval, že žalobci muselo být od počátku užívání předmětné stavby známo, že se jedná o stavbu dočasnou, jejíž užívání je omezeno stanoveným termínem, neboť ve všech žádostech týkající se stavby žalobce sám uváděl, že se jedná o stavbu dočasnou. K tomu žalovaný poukázal na § 129 odst. 1 písm. f) stavebního zákona s tím, že podmínky tohoto zákonného ustanovení byly splněny.

7. Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.
8. Osoba zúčastněná na řízení poukázala na nesprávnost žalobního petitu.
9. Žalobce na to výzvu soudu žalobní petit upřesnil.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

10. Ústního jednání před soudem se žalobce neúčastnil, omluvil se a souhlasil s projednáním věci v jeho nepřítomnosti. Žalovaný odkázal na důvody svého rozhodnutí a vyjádření k žalobě. Osoba zúčastněná na řízení se připojila ke stanovisku žalovaného. Soud neprovedl důkazy navržené žalobcem, neboť pro posouzení důvodnosti žaloby postačil obsah spisového materiálu, ze kterého soud vyšel.
11. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Soud z obsahu spisového materiálu ověřil skutkový stav tak, jak byl účastníky tvrzen a přistoupil k vypořádání žalobních bodů.
13. Při posouzení vyšel z následující právní úpravy:
14. Podle ustanovení § 129 odst. 1 písm. f) stavebního zákona v rozhodném znění stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby dočasné, u které uplynula stanovená doba jejího trvání a nebyla povolena změna v užívání.
15. Podle ustanovení § 126 odst. 2 téhož změna v účelu užívání stavby, v jejím provozním zařízení, ve způsobu výroby nebo v jejím podstatném rozšíření a změna v činnosti, jejíž účinky by mohly ohrozit život a veřejné zdraví, život a zdraví zvířat, bezpečnost nebo životní prostředí, nebo změna doby trvání dočasné stavby nebo změna dočasné stavby na stavbu trvalou, je přípustná jen na základě souhlasu nebo povolení stavebního úřadu. Ustanovení § 81 není dotčeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

16. Žalobce v *prvním žalobním bodu* tvrdil, že žalovaný zastoupil stavební úřad a provedl v odvolacím řízení chybějící dokazování listinami, zda se jedná o stavbu dočasnou nebo stavbu trvalou, neseznámil jej s hodnocením důkazů a neumožnil mu vyjádřit se ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, podle kterého *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, může se účastník, o jehož právním nároku se v řízení rozhoduje, s těmito podklady seznámit pouze v podobě, která nezmaří účel jejich utajení; není-li to možné, sdělí se takovému účastníkovi alespoň v obecné rovině, jaké skutečnosti z těchto podkladů vyplývají. Správní orgán si předtím, než účastníkovi umožní seznámit se s podklady podle předchozí věty, vyžádá vyjádření orgánu, který tyto podklady poskytl. Nerozhoduje-li se v řízení o právním nároku účastníka, není takový účastník oprávněn seznámit se s podklady rozhodnutí, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis.* K tomu soud předně uvádí, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří podle ustálené judikatury správních soudů jeden celek. Jak vyplývá z obsahu spisového materiálu a odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, žalovaný při přezkumu zákonnosti rozhodnutí stavebního úřadu k odvolání žalobce především uvažil, že žalobce v průběhu řízení o odstranění stavby a jeho přerušení, z důvodu podání žádosti o změnu užívání dočasné stavby spočívající v prodloužení doby jejího trvání, tuto dobu přerušení řízení nevyužil k doplnění své žádosti, ač byl stavebním úřadem o potřebě doplnit svou žádost poučen a lhůta pro doplnění žádosti mu byla opakovaně prodloužena až do 31. 12. 2021 (viz žádost žalobce ze dne 31. 5. 2021, usnesení o přerušení řízení o odstranění stavby ze dne 8. 6. 2021, usnesení o zastavení řízení ze dne 4. 1. 2022). Poté, kdy řízení o žádosti stavební úřad zastavil, pokračoval v řízení o odstranění stavby a následně její odstranění nařídil. Na podkladech rozhodnutí stavebního úřadu žalovaný následně v odvolacím řízení uvažil skutkové okolnosti. Vyšel při tom z rozhodnutí o umístění a povolení stavby z roku 2008, kterým byla umístěna a povolena stavba jako stavba dočasná s dobou trvání do 31. 12. 2013, ve znění rozhodnutí z roku 2011, kdy došlo ke změně dokončené stavby ze stavby pro reklamu jednostranné na oboustrannou. Stalo se tak na základě ohlášení žalobce, jak vyplývá z rozhodnutí z roku 2014, jímž byla podle § 126 odst. 2 a § 127 odst. 2 stavebního zákona, ve spojení s prováděcí vyhláškou, odsouhlasena změna v užívání stavby, spočívající v prodloužení doby jejího užívání do 31. 12. 2017, a to opět na základě oznámení žalobce (ze dne 30. 12. 2013). V odůvodnění rozhodnutí z roku 2014 stavební úřad svůj souhlas se změnou užívání stavby, spočívající v prodloužení doby užívání odůvodnil tím, že se podstatně nemění nároky stavby na okolí, souladem se záměry územního plánování, veřejnými zájmy a zvláštními právními předpisy není provedením změny stavby, bez dotčení práv třetích osob, bez požadavku na podrobnější posouzení účinků na okolí. K tomu konstatoval, že k žádosti byla doložena nájemní smlouva s pronajímatelkou a rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 11, odboru správy majetku podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), o provozování reklamního řízení v ochranném pásmu místní komunikace Úřadu Městské části Praha 11 ze dne 1. 12. 2013, č. j. MCP11/13/069453/osm/Jan s trváním do 31. 12. 2017 (dále též „rozhodnutí silničního úřadu z roku 2013“). Žalovaný též vyšel z místního šetření ze dne 4. 5. 2021, které provedl z moci úřední, a na jehož základě bylo oznámeno zahájení řízení o odstranění stavby z důvodu uplynutí doby jejího trvání právě s odkazem na rozhodnutí z roku 2014 (Oznámení o zahájení řízení ze dne 7. 5. 2021, č. j.

MCP11/21/022683/OV/Nep, dále jen „oznámení“), přičemž o tomto oznámení byl žalobce uvědomen písemností doručenou do datové schránky dne 10. 5. 2021. Z uvedeného je zřejmé, že listiny opatřené stavebním úřadem a „doplněné“ odvolacím orgánem jsou dokumenty, se kterými byl žalobce seznámen nebo byl sám jejich iniciátorem. Povinnost postupovat podle 36 odst. 3 správního řádu žalovanému tedy nenastala a jeho postup byl souladný se zákonem.

17. Žalobní námitka není důvodná.

18. Ve *druhém žalobním bodě* žalobce trval na svém právním názoru, že stavba byla povolena jako stavba trvalá a nikoli dočasná. K tomu poukazoval na rozhodnutí z roku 2011 a právní úpravu stavebního zákona ustanovením § 104 odst. 2 písm. j) a § 106 odst. 1 věta první s tím, že údaj o dočasnosti předmětné stavby v tomto rozhodnutí absentuje. Je třeba k tomu uvést, že tímto rozhodnutím z roku 2011 stavební úřad souhlasil s úpravou stavby jednostranné na oboustrannou, a to na základě ohlášení žalobce ze dne 4. 5. 2011, postupem podle § 104 odst. 2 písm. j) stavebního zákona, a nikoli podle § 126 odst. 2 a § 127 odst. 2 téhož zákona, jímž stavební úřad rozhoduje o změně v účelu užívání stavby, a to výhradně na základě souhlasu stavebního úřadu. Uvedené platí i ve vztahu k poukazu žalobce na souhlas se změnou v užívání stavby rozhodnutím silničního úřadu z roku 2013. Tímto rozhodnutím byla toliko podle § 31 odst. 1 až 5 zákona o pozemních komunikacích prodlouženo provozování stavby v ochranném pásmu místní komunikace. Jednalo se tedy o rozhodnutí silničního úřadu, nikoli stavebního úřadu, který jediný je oprávněn ve smyslu shora citovaného ustanovení § 126 odst. 2 a § 127 odst. 2 stavebního zákona o změně účelu v užívání stavby rozhodnout.

19. Žalobní námitka není důvodná.

V. Závěr a náklady řízení.

20. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.

21. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

22. Výrok o nákladech osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť soud osobě zúčastněné na řízení ničeho neuložil, důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady nákladů neshledal, proto jí náhrady na náhradu nákladů v řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 22. listopadu 2023

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.